

ע"פ 9700/16 - מדינת ישראל נ' סאמי גד

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 9700/16

ע"פ 9929/16

לפני:

כבוד השופט ע' פוגלמן

כבוד השופט י' עמית

כבוד השופט נ' סולברג

המערערת בע"פ 9700/16 מדינת ישראל
והמשיבה בע"פ 9929/16:

נ ג ד

המשיב בע"פ 9700/16 סאמי גד
והמערער בע"פ 9929/16:

ערעורים על גזר הדין של בית המשפט המחוזי
בירושלים (כב' השופט כ' מוסק) בת"פ
54435-08-15 מיום 6.11.2016

תאריך הישיבה: כ"א באייר התשע"ז (17.5.2017)
בשם המערערת בע"פ עו"ד יעל שרף
9700/16 והמשיבה בע"פ
9929/16
בשם המשיב בע"פ עו"ד מוסטפא יחיא
9700/16 והמערער בע"פ
9929/16

בשם שירות המבחן: גב' ברכה וייס
פסק-דין
השופט ע' פוגלמן:

לפנינו שני ערעורים על עונש של תשעה חודשי מאסר בפועל שנגזר על המשיב בע"פ 9700/16 והמערער בע"פ 9929/16 (להלן: המשיב) בבית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט כ' מוסק) בגין הרשעתו בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

1. המשיב הורשע בעבירה האמורה לאחר הודאתו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון שהוגש לבית המשפט המחוזי. לפי המיוחס לו, בעקבות חילופי דברים בין שכנים בבית דירות, שלף המשיב סכין, דקר את המתלונן בפלג גופו העליון, בבית החזה השמאלי, וברח מן המקום לבית סמוך. כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרם למתלונן חתך רוחבי באורך של 15-20 ס"מ בבית החזה השמאלי, בעומק שהגיע עד הצלעות. המתלונן פונה לבית החולים, שם נותח בהרדמה כללית, הפצע נסגר והמתלונן אושפז למשך שישה ימים.
2. בגזר דינו התייחס בית המשפט למתחם הענישה, ולאחר שסקר את טענות הצדדים קבע כי מדובר בפגיעה חמורה שנגרמה כתוצאה מהדקירה. בצד האמור, ציין בית המשפט כי יש להביא בחשבון כי מדובר באירוע חד פעמי ובדקירה אחת; וכי "אינני בטוח כלל שניתן לקבוע שהנאשם אכן תכנן בשלב מוקדם לדקור את המתלונן, וכנראה שהדברים התפתחו בלהט הוויכוח ביניהם". בית המשפט מצא כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין חמש שנות מאסר בפועל. באשר לרמת הענישה בתוך המתחם, הביא בית המשפט בחשבון את עדותו של המתלונן ואת הנתונים בתסקיר המבחן שלפיהם נערכה סולחה והמתלונן פוצה בסכום של 8,000 דיןר במסגרת זו; ואת עברו הנקי של המשיב ותפקודו הנורמטיבי. בית המשפט שקל גם את עמדת שירות המבחן שלפיה קיים ספק אם המשיב מסוגל להפיק תועלת מכניסה לאפיק טיפולי; ואת המלצתו כי בהינתן אורח חייו הנורמטיבי של המשיב, יש ליתן משקל לנתונים בתסקיר המבחן לעניין אורך המאסר בפועל, ככל שיוחלט על כך. בהינתן כל אלה, ולאחר שמצא כי אין מקום לחרוג מהמתחם בנסיבות האמורות, קבע בית המשפט כי יש למקם את העונש באזור הרף התחתון של המתחם, וגזר על המשיב 9 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר על תנאי.

המדינה, בערעורה על קולת העונש טוענת כי העונש אינו הולם את הנסיבות הקשות ואת הפגיעה במתלונן, ומדגישה כי העונש חורג בצורה ניכרת מרמת הענישה הנהוגה.

המשיב, בערעורו על חומרת העונש גורס כי יש ליתן משקל רב יותר לסולחה עם נפגע העבירה; ליחסים ארוכי השנים בינו לבין נפגע העבירה; לאופיו הנורמטיבי של המשיב ולתעסוקתו הקבועה כמנהל מחלקה במוסך; ולאחריות המלאה שנטל על עצמו.

3. לאחר ששקלנו את טיעוניהם המפורטים של הצדדים, ראינו לקבל את ערעור המדינה וממילא כנגזר

מכך, לדחות את ערעורו של המשיב. אכן, כפי שחזרנו ושנינו, ככלל ערכאת הערעור אינה מתערבת בשיקול דעתה של הערכאה הדיונית בגזירת העונש, אולם דומה כי במקרה דנן העונש שנגזר חורג במידה ניכרת מרמת הענישה המקובלת (זאת מבלי לקבוע מסמרות בשאלת גבולותיו של המתחם אותו קבע בית המשפט המחוזי). לא בכדי לא עלה בידי בא כוח המשיב להצביע על רמת ענישה מעין זו שנגזרה בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, שנושאת בצידה עונש מרבי של 20 שנות מאסר (להבדיל מעבירה של חבלה חמורה, שהיסוד הנפשי בצידה שונה בתכלית). להשקפתנו לא ניתן משקל מספיק לעקרון ההלימה לעוצמת הפגיעה במתלונן, ולחומרה הגלומה במה שכונה "תת תרבות הסכין" (ע"פ 3052/10 זועבי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (5.9.2011); ע"פ 259/97 סובחי נ' מדינת ישראל (28.4.1998)). מקובל עלינו כי היה מקום ליתן משקל לקולה לשיקולים אותם מנה בית המשפט המחוזי, ובפרט אורח חייו הנורמטיבי של המשיב, וחריגותו של האירוע בשגרת חייו. גם לסולחה ניתן להעניק משקל בקביעת העונש, הגם ש"אין היא הופכת את קערת השיקולים על פיה" (ע"פ 8199/10 חורי נ' מדינת ישראל, פסקה י"א (10.3.2011)). אולם באיזון הכולל הוענק לשיקולים אחרונים אלה משקל עודף, באופן שתוצאת האיזון סוטה כאמור בצורה בולטת מרמת הענישה הנוהגת במידה שמצדיקה את התערבותה של ערכאת הערעור.

בצד האמור, אנו מדגישים כי אין אנו נכנסים בנעליה של הערכאה הדיונית, והעונש שנגזר נותן ביטוי לכך שערכאת הערעור אינה ממצה את מלוא חומרת הדין.

החלטנו אפוא להעמיד את עונש המאסר בפועל שבו יישא המשיב על 18 חודשים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

המשיב יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 11.6.2017 עד השעה 10:00 בבית סוהר ניצן, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המשיב לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתן היום, כ"ה באייר התשע"ז (21.5.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט